

“รวยแล้ว ทำอย่างไรดี”

วินัย ความมุ่งมั่น และการจัดการ เป็นหัวใจสู่ความร่ำรวยอย่างไรก็ดี นั่นเป็นเพียงครึ่งหนึ่งของนิยายแห่งความผาสุกเท่านั้น อีกครึ่งหนึ่งคือการจัดการที่ดีหลังจากความมั่งคั่งของตนเองได้เกิดขึ้นแล้ว

หลักง่ายๆ ในเรื่องการจัดการความร่ำรวยคือ หากอัตราการใช้จ่ายเงินออกไปจากความมั่งคั่งไม่สูงกว่าอัตราของการได้รับเงินเข้ามา ความมั่งคั่งซึ่งเปรียบเสมือนเงินก้อนหนึ่งจึงจะไม่ลดลง

ลองดูตัวอย่างง่ายๆ สมมุติว่ามีเงินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่ง ได้รับผลตอบแทนอัตราร้อยละ 6 ต่อปี ถ้าใช้จ่ายออกไปในอัตรา ร้อยละ 10 ต่อปี ภายในเวลา 15 ปีก็จะมีเงินก้อนนี้เหลืออยู่เลย

ถ้าได้รับผลตอบแทนอัตราสูงถึงร้อยละ 14 ต่อปี แต่ถ้ายกเงินออกไปใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ในเวลา 20 ปี เงินก้อนนี้ก็จะเป็นศูนย์

ตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นถึงความเปราะบางของเงินก้อนที่มีอยู่ นั่นขนาดยังไม่ได้นำเงินไปซื้อหรือการลงทุนของราคาสินค้าโดยทั่วไปที่ขึ้นลงตามราคาเงินที่แท้จริงของเงินก้อนนี้อยู่ตลอดเวลา หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่าอำนาจซื้อของเงินก้อนนี้จะลดลงทุกครั้งที่ข้าของแพงขึ้น

ประเด็นในเรื่องจัดการความมั่งคั่งไม่ใช่อยู่ที่การนั่งเฝ้าทรัพย์ผมยว น้าลายยิด (เพราะอยากใช้ แต่ไม่กล้าใช้) หากอยู่ที่ จะจัดการอย่างไรหลังจากร่ำรวยแล้ว เพื่อให้มีความสุขทั้งกายและใจ

จงอย่าลืมเป็นอันขาดว่าเงินเป็นสะพานไปสู่โอกาสแห่งการมีความสุข เงินไม่ใช่ตัวความสุข คนมีเงินมาก แต่ไม่มีความสุข มีตัวอย่างให้เห็นอยู่ทุกวัน ถึงแม้จะจัดการเรื่องเงินได้ดี สร้าง

ความมั่งคั่งขึ้นมาได้ แต่หากไม่มีความสุขเพิ่มขึ้นก็เป็นเรื่องน่าเศร้า

ในการจัดการเรื่องความมั่งคั่งนั้น มีหลักพึงพิจารณาอยู่ ไม่น้อยกว่า 3 ข้อ ดังต่อไปนี้

- ❖ มีความเข้าใจการไหลเข้าออกของเงินสดที่มีผลกระทบต่อความมั่งคั่งของตนเองอย่างชัดเจน รู้ว่าเงินที่ไหลออกไปนั้นมีสาเหตุจากสิ่งใด ในอัตราเท่าใด และที่ไหลเข้านั้น อะไรเป็นปัจจัยสำคัญ

- ❖ สามารถจัดการอารมณ์ของตนเองในเรื่องความโลภโมโหสิ้นที่จะบดบังวิจารณญาณที่ดีในเรื่องคุณธรรม ความโลภมากเพียงครั้งเดียวอาจทำลายความมั่งคั่งที่มีมาแต่เดิมได้หมดสิ้น (เช่นการคดโกงและถูกจับได้ต้องสู้คดีในศาลจนหมดตัว) ความฉ้อฉลคดโกงโดยแท้จริงแล้วคือการเพิ่มความเสี่ยงให้แก่ชีวิต ถ้าไม่ถูกจับก็อาจโชคดีในระยะสั้น แต่จะทำซ้ำอีกต่อไปค่อนข้างแน่นอน จนในที่สุดก็ถูกจับจนได้ ถ้ายังไม่ถูกจับ จิตใจก็หวาดระแวง หากความสุขใจไม่ได้ นอกจากนี้การคดโกงทำให้คนจำนวนไม่น้อยรู้สึกขาดความเคารพในตนเอง ไม่ว่าจะพยายามหาเหตุผลมาอธิบายกับตนเองว่ามันเป็นสิ่งไม่ผิดอย่างไรก็ตามก็

- ❖ อย่าเสี่ยงในการลงทุนมากเกินไปจนตนเองจะทนกับการสูญเสียเงินนั้นได้ คนที่ยอมเสี่ยงเอาความร่ำรวยทั้งหมดที่หามาได้ทุ่มลงทุนไปในครั้งเดียวคือการจัดการความมั่งคั่งที่ไม่ฉลาด

ทำอย่างไรเมื่อรวยแล้วเป็นเรื่องพึงใคร่ครวญอย่างยิ่ง มิฉะนั้นอาจต้องเดินย้อนกลับมาเริ่มต้นที่ศูนย์ใหม่อย่างซ้ำซากใจ

